

Ispitivanje funkcionalnosti dečijeg govora po teoriji Žana Pijažea

Vrsta: Seminarski | Broj strana: 6 | Nivo: Filozofski fakultet

Rezime

Ovo konfirmativno istraživanje predstavlja svojevrsnu replikaciju Pijažeovog istraživanja iz 1924, gde je ispitivana funkcija dečijeg govora, sa aspekta da li je govor usmeren ka nekome ili ka samom sebi. Na osnovu dobijenih rezultata, Pijaže je napravio specifičnu klasifikaciju vrsta govora. Rezultati njegovog istraživanja su išli u prilog socijalizovanom govoru, na osnovu kojih je on zaključio da je na uzrastu od 3-5 godina egocentrična funkcija govora značajnija nego socijalna i da govor postaje sve više socijalizovan kako dete raste. Prema Pijažeu, dečiji govor postaje socijalizovan tek oko osme godine života. Ovo istraživanje potvrđuje rezultate koje je dobio Pijaže, u smislu, da rezultati idu u prilog socijalizovanog govora. Međutim, zabeležena je mnogo veća količina socijalizovanih rečenica i izjava nego što je to bio slučaj kod Pijažea. Na osnovu toga možemo zaključiti, da se dobijeni rezultati ne poklapaju u potpunosti sa nalazima dobijenih kod Pijažea.

Ključne reči: razvoj govora, dečiji govor, Žan Pijaže, egocentrični govor, socijalizovani govor

Uvod

Definicija govora kaže da " pod govorom podrazumevamo proces proizvođenja glasova i glasovnih kompleksa koji imaju značenje". Govor je način iskazivanja misli i osećanja jezičkim sredstvima – rečima i rečenicama radi sporazumevanja sa članovima datog kolektiva (Smiljanić, 1998).

Prvi od dečijih psihologa koji je proučavao govor sa njegovog funkcionalnog stanovišta je bio Žan Pijaže. On je postavio teoriju po kojoj dečiji govor ima dve funkcije: egocentričnu i socijalnu. Egocentrični govor se ne odnosi na slušaoca i dete ne interesuje da li ga neko sluša. Takav govor je govor za sebe i dete se u takvoj situaciji ne trudi da nekom govor i da se nekom obraća. Socijalizovani govor podrazumeva obraćanje nekom kada dete uzima u obzir slušaoca i njegovo stanovište, njega samog i pokušava da sa njim razmeni mišljenje ili na neki način utiče na njega (Smiljanić, 1998).

Po njegovoj teoriji egocentrični govor sadrži tri podvrste govora: Eholalija, Monolog i Monolog udvoje, ili kolektivni monolog. Eholalija podrazumeva ponavljanje reči ili slogova. Monolog imamo kada dete govori sebi kao da misli naglas, a monolog udvoje imamo kada dete govori u društvu drugih. Takođe, u skladu sa teorijom, socijalizovanom govoru Pijaže daje četiri podvrste: Adaptirana informacija, Kritike i ruganje, Naredbe, zahtevi i pretnje i Pitanja i odgovori. Adaptirana informacija je kada dete razmenjuje mišljenje sa drugima, ili govori sagovorniku nešto što ga interesuje, ili utiče na njegovu akciju. Kritike i ruganje uključuju sve primedbe o ponašanju ili radu drugih osoba. Treća podvrsta je prilično jasna, dok pod Pitanjima i odgovorima podrazumevamo sve upitne rečenice sa upitnom funkcijom kao i deklarativne rečenice sa upitnom funkcijom i sve odgovore na pitanja i naređenja.

----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE PREUZETI NA SAJTU. -----

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com